

Nesveta ženskost

**Neofeminizem in
satanistična agenda epievgenike**

povzeto po predstavitvi Marka Passia

maj 2023

:blaž

Viri

The Unholy Feminine: Neo-Feminism & The Satanic Epi-Eugenics Agenda

(<https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-The-Unholy-Feminine-Neo-Feminism-The-Satanic-Epi-Eugenics-Agenda-Part-1-of-2:b?src=embed>, <https://odysee.com/@woeih:e/Mark-Passio-The-Unholy-Feminine-Neo-Feminism---The-Satanic-Epi-Eugenics-Agenda-Part-2-of-2:4?src=embed>)

Ko je v priročniku uporabljen izraz »ženska«, se nanaša na neavtentično oz. pogojeno oz. družbeno oblikovano žensko pod nadzorom uma; ko je uporabljen izraz »moški«, se nanaša na neavtentičnega oz. pogojenega oz. družbeno oblikovanega moškega pod nadzorom uma.

(NEO)FEMINIZEM

Niso vse vrste feminizma enake:

klasični feminizem:	neofeminizem:
zahteval je enakost glede naravnih pravic za oba spola	zahteva, da dobijo ženske dodatne »pravice«
zahteval je, da dobijo ženske za isto delo enako plačilo kot moški	skuša izenačiti spola v vseh pogledih, ne le glede naravnih pravic
ni promoviral matriarhata ali patriarhata, podpiral je sodelovanje med spoloma	zahteva, da se trenutni »patriarhat« zamenja z matriarhatom

Neofeminizem je program družbenega inženiringa oz. nadzora uma, s katerim še posebej ciljajo ženske, da bi s pomočjo strategije »deli in vladaj« med spoloma zanetili vojno. Dolgoročni cilj te zmanipulirane vojne je oba spola ošibiti do točke, ko si bo lahko vladajoči razred bistveno lažje podjarmil moške in ženske v svetovnem sistemu totalitarnega nadzora. Gre za vojno proti obema spoloma. Mnogo ljudi ne ve, da je nenapovedana vojna med spoloma okultna agenda evgenike, ki jo izvajajo temni okultisti, da bi uničili pravi naravni red in ga zamenjali s svojo sprijeno religijo suženjstva in smrti.

Pri vojni med spoloma gre za nadzor uma s pomočjo tehnike »deli in vladaj« oz. za manipulacijo s pomočjo dialektike. Beseda »dialektika« pride iz grškega predloga *dia*, ki pomeni s/z oz. s pomočjo, in latinskega samostalnika *lectus*, ki pomeni izbira; »dialektika« tako pomeni metodologija nadzora z (lažno) izbiro. V politiki poteka dialektika tako, da ponudiš ljudem »izbiro« med »različnimi« strankami, a vse politične opcije vodijo v vladavino nad tabo oz. suženjstvo. V neofeminizmu poteka dialektika med ljudmi, ki verjamejo, da živimo v patriarhatu, in med tistimi, ki hočejo matriarhat. Angleški besedi za »patriarhat« in »matriarhat« (*patriarchy* in *matriarchy*) vsebujeta koren *-archy*, ki pomeni vladavino oz. nadzor nad ljudmi (torej suženjstvo), izvira pa iz grškega samostalnika *archon*, ki pomeni vladar. Če hočemo, da je manipulacija s pomočjo dialektike uspešna, je dovolj, da vanjo verjame samo ena stran. Največja dialektična ločnica je ločnica moški–ženske. Ker gre za edino ločnico, ki človeštvo ločuje 50:50, so se družbeni inženirji posebej osredotočili na to, da bodo med spoloma zanetili vojno, saj lahko z njo ustvarijo največjo družbeno napetost, kaos in nestabilnost.

(EPI)EVGENIKA, EPIGENETIKA IN SATANIZEM

Evgenika: Beseda »evgenika« pride iz grščine in pomeni dobro rojen. Gre za družbeno ideologijo, ki zagovarja več spolnega razmnoževanja za ljudi, ki imajo z vidika zagovornikov evgenike zaželene osebnostne lastnosti in značilnosti, ter manj spolnega razmnoževanja in sterilizacijo ljudi, ki imajo z vidika zagovornikov evgenike nezaželene osebnostne lastnosti in značilnosti. To lahko opišemo kot glavno načelo vladajočega razreda, ki verjame, da je »naravni red«, da človeški čredi vladajo najbolj neusmiljeni ljudje z »najmočnejšimi« geni. Sebe vidijo kot elitni razred ljudi, ki so prišli na najvišje položaje moči, ker so genetsko boljši od tistih, ki jim vladajo. Ta psihopatski vladajoči razred verjame, da ima pravico odločati o tem, kdo lahko živi ter se razmnožuje in kdo mora umreti. Poleg agende neofeminizma je danes največja oblika evgenike splav, ki se v ZDA uporablja zlasti proti manjšinam; tam se več kot polovica nosečnosti Afroameričank konča s splavom (v evgeniko je neposredno vključena organizacija Planned Parenthood (Načrtovano starševstvo)). Temni okultisti ne skrivajo dejstva, da hočejo človeštvo zdesetkati. Dokaz za to so bili kamni v ameriški zvezni državi Georgii, na katerih je pisalo, da je treba »človeštvo obdržati pod 500 milijonov v večnem ravnovesju z naravo«, kar pomeni, da se hočejo znebiti več kot 95 % prebivalstva.

Epigenetika: Beseda »epigenetika« pride iz grške predpone *epi*, ki pomeni dlje od/mimo/onkraj, in latinskega glagola *genere*, ki pomeni narediti/ustvariti; »epigenetika« tako pomeni tisto, kar gre onkraj genov. Gre za razvijajočo se vejo znanosti, ki pri biološkem, fiziološkem ter psihološkem izrazu življenja in družbe upošteva zavest. Epigenetika jasno kaže, da je s spremembami zavesti mogoče povzročiti prilagoditvene spremembe v izražanju genov. Dokazano je, da imajo geni le nagnjenje k biološkemu izražanju. Ker je zavest primarna in ker obstaja, preden se geni izrazijo, lahko s spremembami zavesti bistveno spremenimo izraz genov. Epigenetika je pokazala, da ljudje nismo pod nadzorom genov, tako kot je računalnik pod nadzorom računalniške kode. Gre za zmoto, ki jo že skoraj dve stoletji promovirajo darvinistični »znanstveniki«. Ko si prizadevamo spremeniti prepričanja in zavest, s tem prepišemo biološko ter psihološko kodo in manifestiral se bo drugačen izraz. Z drugimi besedami: nismo genetski kod, temveč njegov pisec. S področjem epigenetike se med drugim ukvarjajo Bruce Lipton (knjiga *Biologija prepričanj*), Joe Dispenza (knjiga *Odvadite se biti to, kar ste*) in Gregg Braden (knjiga *Spontana ozdravitev s pomočjo prepričanja*).

Epievgenika oz. epidisgenika: Kaj, če je okultni vladajoči razred že zdavnaj ugotovil, kako vplivati na razmnoževanje prebivalstva, da bi ga bilo lažje nadzorovati? Epievgenika je nadzor prebivalstva s pomočjo nadzora uma. Gre za širitev evgenike s pomočjo družbenega inženiringa in selektivnega razmnoževanja prebivalstva, ki je njegova tarča. Cilj je, da človeška čreda s pomočjo nadzora uma pobije samo sebe. Namen evgenike ni le zmanjšati število prebivalstva; njen glavni cilj je nadzor nad tem, katere osebnostne lastnosti se v človeški družbi izrazijo, tako

da določene zaželenne lastnosti v genskem skladu gojimo in določene nezaželenne lastnosti iz njega izločimo.

Družbeni inženirji v resnici niso evgeniki in nad prebivalstvom ne izvajajo evgenike, temveč disgeniko. Evgenika pomeni, da se z razmnoževanjem ustvari boljše in močnejšo družbo, tukaj pa gre za obraten proces. Z manipulacijo človeške biologije in zavesti s pomočjo kemikalij v hrani, vodi in zraku ustvarjajo družbeni inženirji ljudi s slabimi osebnostnimi lastnostmi in značilnostmi. Namesto da uporabljamo izraza »evgenika« in »epievgenika«, sta za strategije družbenih inženirjev bolj primerna izraza »disgenika« in »epidisgenika«, saj gre za taktiki, ki ciljno prebivalstvo ošibita ter uničita.

Satanizem: Satanizem je prastara svetovna okultna religija, katere ideološko bistvo je, da je treba znanje o človeški psihi in zakonih vesolja okultirati (skriti) ter ga zadržati v ozkih krogih ljudi. Dosti bolj natančna predstava je, da so satanisti prastari psihologi, ki imajo in uporabljajo skrito znanje na način, da izkoriščajo tiste, ki tega znanja nimajo. S pomočjo razlike v moči hoče ta manjšina stalno vladati človeštvu in postati bog na Zemlji. Velika večina satanistov ne časti zunanjega božanstva, ki je v krščanstvu znano kot »hudič«, temveč gre za ideološki način življenja, v katerem je bog njihove religije jaz, ki ga vodi ego. Simboliko krščanskega hudiča uporabljajo v satanizmu iz dveh razlogov: prvi je, ker hočejo ljudi zvesti, da ga razumejo kot zgolj še eno nenavadno versko prepričanje, ki temelji na tradicionalnem krščanskem sistemu prepričanj; drugi razlog je, ker hočejo satanisti sebe povezati z involucijo (silo, ki nasprotuje oz. zavira pravo evolucijo zavesti). Angleška beseda za »hudiča« (*Satan*) pride iz hebrejščine in pomeni nasprotnik/sovražnik. Cilj satanizma je nasprotovati resničnemu redu naravnega zakona (univerzalnih zakonov moralnosti, ki določajo posledice ravnanja bitij s holistično inteligenco in svobodno voljo).

VOJNA PROTI BOGINJI oz. KAJ JE DRUŽBENI INŽENIRING NOVODOBNE ŽENSKE POGOJIL, DA SO, MISLIJO IN SI ŽELIJO, IN VPLIV TEGA NA DRUŽBO

Zakaj so tarča ženske: Ker imajo ženske sposobnost vplivanja na moške, večina moških prilagodi obnašanje in stališča, da ustrezajo željam in hotenjem žensk. Če lahko vladajoči razred vpliva na um večine žensk, bodo moški in otroci slej ko prej sledili in to ve vsak totalitarni režim. Poleg tega ženske na biološki ravni nadzorujejo razmnoževanje, tako da nadzorujejo izbiro moških, s katerimi imajo otroke. Če upoštevamo zgornja dejavnika, je jasno, da so ženske tiste, ki na koncu odločajo o tem, katere osebnostne lastnosti in značilnosti se prenesejo na naslednje generacije.

So »vaše« želje res vaše? Katere osebnostne lastnosti vas pri ljudeh privlačijo? Ali je mogoče, da so te želje in hotenja v vaš sistem prepričanj vstavili od zunaj? Večina ljudi bi bila presenečenih in zgroženih, če bi pomislili, da taki vidiki »njihove« osebnosti niso njihovi. Večina ljudi ne ve, zakaj se jim neka stvar dopade, in isto velja za moške in ženske. Je privlačnost instinktivna in naravna ali lahko velik del nje pripišemo kulturnemu programiranju?

Neavtentična »ženska«: Neavtentična oz. družbeno oblikovana »ženska« je ženska, ki je kulturno pogojevana, da je ne privlačijo več osebnostne lastnosti avtentičnega moškega. Med njimi so izrazito mnenje, izrazito moške poteze in izgled, neodvisnost, pomembnost individualne svobode, prava samozavest in visoka stopnja samospoštovanja, uporniški odnos do »oblasti« in visoka holistična inteligenca. Take lastnosti predstavljajo nevarnost za vladajoči razred, ki hoče, da družba ustvarja oslabiljene »moške«, ki se državi zelo verjetno ne bodo uprli.

Avtentičen proti neavtentičnemu: Neavtentična beta »ženska« je pogojena, da se podredi dominantnemu »alfa« »moškemu«; neavtentična »alfa« »ženska« je pogojena, da si želi dominantnega »alfa« »moškega« ali da nadzoruje podredljivega beta »moškega«; avtentična duhovna alfa ženska je osvobojena pogojevanja družbenega inženiringa in ne sodeluje v igri nadzora. Neavtentičen beta »moški« je pogojen, da se podredi dominantni »alfa« »ženski«; neavtentičen »alfa« »moški« je pogojen, da si želi dominantne »alfa« »ženske« ali da nadzoruje podredljivo beta »žensko«; avtentičen duhoven alfa moški je osvobojen pogojevanja družbenega inženiringa in ne sodeluje v igri nadzora.

Programiranje s princeskami: Neavtentične ženske od mladih nog družbeno oblikujejo, da se jih pomirja, razvaja in spoštuje. Programiranje s princeskami je v zahodni kulturi zelo močno in se začne zelo zgodaj. S pomočjo programiranja mlade ženske naučijo, da cenijo le tisto, kar v odnosu z moškim pridobijo zase; da iščejo le moške, ki bodo zanje skrbeli; da je izjemno pomemben fizični izgled, s katerim moškega privabijo; da razvrednotijo pomembnost lastne inteligence; da imajo za najpomembnejši sistem »vrednot« denar in celo da razmišljajo, da ni noben moški dovolj dober zanje.

Motivacija – varnost: Neavtentične ženske motivira predvsem psihološka želja po navezanosti in varnosti. Zanje je »ljubezen« primarna oblika navezanosti ter trajnosti in ne globoka družinska vez z drugim bitjem. Denar in vlado pogosto dojemajo kot zagotovilo blaginje, dolgoročne varnosti in udobja. Primarno željo po finančni varnosti je najlažje prepoznati pri najpogostejšemu vprašanju, ki ga ženska ob prvem srečanju postavi moškemu, ki se glasi: »S čim se preživljaš?« Želja po varnosti je želja po iluziji, saj v fizični resničnosti varnost ne obstaja. Iskanje varnosti pri moškem z veliko denarja oz. želja, da bi nekdo drug poskrbel zanje, je del zadovoljitve ega in

satanistične mentalitete jaz, jaz, jaz. Večina ljudi to pripisuje darvinski teoriji biološkega odziva, v resnici pa gre za družbeno pogojevanje. Žal si večina ljudi bolj želi varnega suženjstva kot pa nevarne svobode in osebne odgovornosti, ki pride z njo. Tudi večina moških ima tako zmanipulirano mentaliteto. Spoznanje, da preži smrt na nas za vsakim vogalom, je resničnost, ki jo avtentičen moški in avtentična ženska stalno živita.

Enačenje denarja z vrednostjo: Neavtentična ženska je družbeno oblikovana, da dojema denar kot primarni sistem »vrednot«¹ človeškega življenja. Ta splošna miselnost predpostavlja, da je nekaj vredno početi le, če je s tistim mogoče zaslužiti. V resnici ne bi moglo biti nič dlje od resnice. Enačenje denarja z vrednostjo je eden glavnih razlogov, zakaj je v sodobni družbi tako malo poudarka na glasbi, poeziji, umetnosti in zlasti filozofiji; ljudje pravijo, da se za naštetu odločiš le, če hočeš stradati.

Hipergamija: Ko neavtentična ženska prvič sreča moškega, je prvo in najpomembnejše vprašanje »S čim se preživljaš?«. Zakaj ni prvo vprašanje »Ali poznaš razliko med pravilnim in napačnim ravnanjem?«²? Hipergamija – ko se ženska poroči z moškim višjega družbenega statusa – je družbeno oblikovano obnašanje, cilj katerega je iskanje varnosti pri moškem z visokim prihodkom.

Nebrzdano potrošništvo: Neavtentične ženske v veliki meri poganjajo svetovno korporativno gospodarstvo, saj so zaslužne za več kot 85 % nakupov blaga in storitev. To ni le bistveno več kot naravno pričakovana mediana, temveč gre za popolnoma izkrivljene številke, ki kažejo na to, koliko korporativnega oglaševanja je usmerjenega v manipulacijo žensk, njihovo kupno moč in njihov vpliv na družbene trende.

Enakost proti enoličnosti: Neofeministična agenda stalno krepi prepričanje, da so ženske iste kot moški – ne le, da imajo iste pravice, temveč tudi iste lastnosti in sposobnosti. To je bila ena od glavnih tehnik, s katero so na ženske vplivali, da so se priključile korporativni delovni sili, kar jih je odtujilo od tradicionalne vloge vzgojiteljev mladih. Takrat so starši otroke večinoma predali državnemu indoktrinacijskemu sistemu javnega šolstva, kjer oblikujejo njihova prepričanja ter uničijo njihovo moralo in zdravje (tako je država postala očetovska oz. materinska figura). Mnogo otrok ima težave, ker so zaradi 15.000-urnega obveznega šolanja ločeni od staršev.

Nesveti zakon: Pogojene ženske oblikujejo tako, da ljubijo državo v zameno za majhne bonitete, ki jih od nje dobijo. Take »ženske«³ na podzavestni ravni verjamejo v državo kot zaščitniško očetovsko figuro. Država spodkopava in na koncu uniči čustveno, duhovno ter spolno povezavo

med moškimi in ženskami in se stalno postavlja na položaj, kjer jo je treba psihološko sprejeti kot moža, skrbnika in zaščitnika. To je razlog, zakaj večina žensk proti državi noče spregovoriti (na političnih zborovanjih je ponavadi več kot 75 % žensk).

Poroka, ločitev in ločitvena sodišča: Pogojene ženske podpirajo formalno institucijo poroke, saj združuje osebni odnos z nasiljem države, od česar imajo navadno korist one, še zlasti, če pride do ločitve. Več kot 80 % ločitev začnejo ženske – večinoma zato, ker moški ne izpolnjujejo njihovih vprogramiranih pričakovanj. Ločitvena sodišča v več kot 95 % primerov odločijo v prid ženskam. Število ločitev bo še naprej strmo naraščalo, dokler bodo pogojene ženske ostale navezane na nerealistična kulturna pričakovanja glede razmerij. Ta pričakovanja so del programiranja s princeskami, torej prepričanja, da ni noben moški dovolj dober zanje. Denar in ohranitev življenjskega sloga sta v sodobnih razmerjih skoraj vedno vrednotena bolj kot čustva, mnenja in moralna vprašanja. Sistem je institucionalno strukturiran tako, da ošibi spola in tako negativno vpliva na prihodnje generacije.

Raziskave o privlačnosti: Raziskave so pokazale, da privlači moške bistveno širša paleta fizičnih lastnosti in telesnih tipov kot ženske. Ko so moškim pokazali na tisoče slik žensk z zelo različnimi fizičnimi lastnostmi, je znašalo povprečno število žensk, ki so se jim zdele privlačne, približno 80 %. Ko so slike moških z zelo različnimi fizičnimi lastnostmi pokazali ženskam, je bilo zanje v povprečju privlačnih manj kot 20 % moških. Gre za nenaraven fenomen. Take raziskave o privlačnosti kažejo, da imajo ženske zelo omejen obseg lastnosti, ki se jim pri moških zdijo privlačne. Rezultati pri moških kažejo na naravno selektivnost, pri ženskah pa na umetno napihnjeno, kar dokazuje vpliv družbenega inženiringa na njihov način dojemanja sveta.

Programiranje z anunaki: Pri programiranih ženskah je od zaželenih moških lastnosti najpomembnejša višina. Zakaj? So visoki moški bolj inteligentni, moralni ali spretni? Ljudje dojemamo višino kot nekaj vplivnega in zato zaželenega. To dejstvo lahko opazimo pri višini direktorjev, politikov in drugih ljudi na položajih moči. Ampak zakaj je tako? Ali je nekdo zaradi višine bolj usposobljen za vodstveni položaj?

Najpomembnejša lastnost, ki pri potencialnih partnerjih privlači večino žensk, je višina. Pri tem je v mnogih primerih sistem moralnih vrednot drugotnega pomena, če sploh igra vlogo. Skoraj vse ženske na sodobnih spletnih straneh za zmenke vztrajajo, da hočejo vedeti višino moškega, preden se z njim srečajo v živo. Večina žensk objavi svojo višino, saj jo dojemajo kot pomembno in verjamejo, da smo tudi moški tako obsedeni z njo. To je razlog, zakaj mnogo visokih žensk sovraži majhne – ker jim »kradejo« moške.

Medtem ko večina družbeno oblikovanih žensk pravi, da bi rade imele partnerja, ki je višji od 180 cm, znaša dejanski delež moških na svetu, višjih od 180 cm, 12 %. Edina država, v kateri znaša povprečna višina moških 180 cm, je Norveška. Zakaj je torej za ženske višina tako pomembna?

Človeštvo so ustvarili anunaki, ki so bili tisoče let tudi njegovi »bogovi«. Oni so nam dali sisteme denarja, religij ter vlade in so v določenih obdobjih vladali z neusmiljeno močjo in tehnologijo, ki se je ljudem zdela nadnaravna. Ta bitja so bila v povprečju visoka 270 cm. Točno iz tega razloga ljudje, zlasti pogojene ženske, še danes povezujejo višino z močjo. Pogojene ženske so se v trumah zgrinjale k moškim, ki so nadzorovali največ sredstev, saj je to zanje pomenilo bolj udoben način življenja. Za več informacij o tem si preberite priročnik *Kozmična zapustitev*.

Videz samozavesti: Pogojene ženske v razmerju navadno končajo neizpolnjene, čeprav so našle »moškega« z lastnostmi, za katere so verjele, da si jih želijo. Razlog za to je, da so lastnosti, v katere so jih sprogramirali, da si jih na podzavestni ravni želijo, skoraj vedno v popolnem nasprotju s tistim, kar si v resnici želijo in potrebujejo. Lep primer tega je pogojevanje neavtentičnih žensk, da si pri moškem želijo »samozavesti«, ko pa naletijo na moškega s pravo samozavestjo, mu jo skušajo zbiti, njega pa zasmehujejo in ozmerjajo s »pametnjakovičem«. Take ženske so pogojili, da si pri moškem želijo iluzijo samozavesti, ko pa pridejo v stik s pravo samozavestjo, pa zbežijo.

Hiperseksualizacija: Ženske so v medijih, oglasih in pornografiji hiperseksualizirane, po drugi strani pa ženske tiste z zdravim libidom in spolnim življenjem ozmerjajo s »kurbami« ter drugimi zmerljivkami in jih tako odvrčajo od zdravega spolnega življenja. Strah kot metoda nadzora s pomočjo medijev in popularne kulture je stalno prisotna tema. Zaskrbljujoča statistika: več kot polovica žensk pri seksu ne doživi orgazma.

Seks kot denar: Za zmanipulirane ženske je seks večinoma postal oblika trgovanja (poslovna transakcija) in želja po denarju je postala edina motivacija za kakršnokoli spolno razmerje. Ženske razmišljajo tako: »Če se dam s tem tipom dol, katera sredstva lahko na dolgi rok še naprej dobivam od njega?« To je razlog, zakaj se zmanipulirani moški ženejo za denarjem – da bi pritegnili ženske, ki so nanj nore. Oba spola še naprej podpirata denar kot najmočnejše versko prepričanje na Zemlji.

Mnogo družbeno pogojenih žensk v splošnem verjame, da je z moške perspektive seks isti, če je del intimnega odnosa ali če zanj plača prostitutki oz. dekletu na klic, in verjamejo, da imata, ker gre za isto biološko dejanje, v umu moških oba enako vrednost. Prostitutka ima nekaj, kar hoče moški, zakaj torej ne bi za to izmenjala denarja (poslovna transakcija)? Prostovoljna in vzajemna izmenjava čustev in telesnosti na osnovi svobodne volje kot del pristne spolne izkušnje nikakor ni

isto kot plačati za seks. Družbeno pogojene ženske s takim plehkim pogledom pogosto zavračajo moška čustva, kar je oblika mizandrije – sovraštva do moških.

Seks kot orodje nadzora: Mnogo družbeno oblikovanih žensk so pogojili, da je spolnost popolnoma sprejemljivo uporabljati kot orodje manipulacije in nadzora nad moškimi – da slednji v zameno za seks ali za obljubo seksa naredijo, kar hočejo, ali da jim dajo sredstva, ki jih hočejo. Čeprav bi lahko rekli, da tehnično gledano ne gre za nemoralno ravnanje, saj se moški pri tem prostovoljno podredi, gre za pogled na spolnost in izmenjavo energije z zelo nizke stopnje zavesti.

Satanistična mentaliteta: Satanistična mentaliteta igra v psihologiji neofeminizma pomembno vlogo. Prvo načelo satanistične ideologije se glasi: »Samoohranitev je najvišji zakon.« Z drugimi besedami: preživetje in udobje fizičnega jaza je vedno bolj pomembno kot ravnati tako, kot je moralno pravilno. Človek živi le za sebe in skrbi samo zase in za svoje. Če je treba druge pohoditi, da dobiš, kar hočeš, ti to ne predstavlja težav, saj živimo v svetu, kjer je človek človeku volk. Ideologije, ki jasno definirajo pogled na svet satanista, so hedonizem, zadovoljitev ega, želja po nadzoru nad drugimi in stalno razmišljanje jaz, jaz, jaz. Koliko ljudi ima tako mentaliteto? Velika večina.

Dominirate? Ali si želite dominacije? Za pogojeno žensko sta postala privlačna neavtentičen »alfa« »moški« (ki ženski dominira oz. jo nadzoruje) in neavtentičen beta »moški« (copata, ki si želi dominacije). Neavtentične ženske si želijo dvospolnega hipsterja, korporativnega moškega in metroseksualca (moškega, ki posveča veliko pozornosti modi in videzu), skratka vse vrste neavtentičnih »moških«. Programiranju prek filmov, popularne glasbe, revij, televizije in uradnih medijev nasedajo tudi moški, ki hočejo postati taki, da bodo privlačili pogojene ženske – taki, ki ženskam dominirajo, ali pa copate.

Vojna proti testosteronu: Tako moški kot ženske so žrtve biološke vojne proti testosteronu. Testosteron je pomemben hormon za fiziološko ter psihološko zdravje moških in žensk in lahko ga razumemo kot »hormon volje« oz. »hormon motivacije«. Nizka raven testosterona pri obeh spolih uničuje normalen spolni nagon ter vitalnost in deluje kot orodje za evgeniko ter nadzor prebivalstva.

Če ima moški prenizko raven testosterona, se mu bistveno zmanjšajo moške lastnosti, spolni nagon in vitalnost. Z drugimi besedami: ob pomanjkanju ustrezne količine testosterona postane moški sčasoma feminiziran. Tudi ženske potrebujejo testosteron, čeprav v manjših količinah kot moški. Če ženskam testosterona primanjkuje, postanejo preveč depresivne in feminizirane, zmanjšata se jim moč ter vitalnost in imajo ponavadi uničen spolni nagon. Sodobna medicina

vsepoševno vidi skrb zbujač trend strmega padca količine testosterona pri obeh spolih in namesto da bi ljudi na to opozorili ter poiskali vzroke, zakaj je do njega prišlo, pri testiranju in v medicinski literaturi namenoma nižajo »normalne« ravni tega hormona.

Vojna proti spolnosti: Vojna proti spolnosti poteka prek vojne proti testosteronu. Metode napada so alkohol in droge, antidepresivi, feminizacija moških ter uničevanje spolnega nagona s pornografijo, fluorid v pitni vodi, gensko spremenjena hrana, HAARP, hormoni in pesticidi v hrani in pijači, hormonski motilci v plastiki, kemične sledi, nadzor uma s strani množičnih medijev, sevanje mobilnih telefonov ter njihovih oddajnikov in stres v službi.

Uničenje družinske dinamike: Napad na naravno spolno-družinsko dinamiko destabilizira sposobnost ljudi, da postavijo trdne temelje v moralnosti, pravem izobraževanju, razmerjih in zdravju. Na tej družbeni bolezni uspevajo celotne industrije. Uničenje družinske dinamike lahko zaradi pomanjkanja prave vzgoje otrok uniči resnično moralne vrednote. Otroci, ki odrastejo brez ali z malo moralnimi vrednotami, imajo drugačen sistem »vrednot«, ki ga dobijo od popularne zabave, šolanja, uradnih medijev in vrstnikov, ki grejo pogosto skozi podoben proces moralne degradacije. Na koncu postane edini sistem »vrednot« denar.

Izločanje upravičene jeze: Pogojene ženske oblikujejo tako, da zavračajo vse vrste jeze, ki jo moški izražamo. Od mladih nog jih učijo prevaro gibanja »new« age, da je jeza »neveljavno« čustvo, ki ga zlasti moški ne bi smeli odkrito izražati. S to taktiko družbeni inženirji zatrejo upravičeno ogorčenost nad krivicami na svetu, tako da lahko ljudje na položajih moči in »oblasti« še naprej vladajo.

Neavtentičen »moški«: Vojna proti avtentičnemu moškemu poteka v obliki oslabitve – procesa, ki izloča dinamiko svete moškosti (pripravljenost zoperstaviti se nasilnežem in tiranom s fizično silo). Dolgoročna agenda je ustvariti feminiziranega »moškega«, ki ne bo postavljaj pod vprašaj države, in istočasno pogojiti ženske, da bodo videle državo kot vsemogočno figuro moža oz. očeta.

Pogojene ženske na podzavestni ravni »izberejo« feminiziranega »moškega«, ki se ne zna postaviti zase. Razlog za to je, da so vplivali na njihov način dojetja, tako da vidijo takega »moškega« kot najprimernejšega za preživetje, saj ne bo postavil pod vprašaj nasilja države in se s tem izpostavil nevarnosti.

Pogojene ženske imajo zaradi denarja za moškega z dolgoročno vrednostjo zmotno korporativnega tipa v obleki in kravati in ne pravega moškega, ki ima spretnosti, s katerimi lahko preživi v naravnem svetu (npr. moškega, ki zna preživeti onkraj korporativnega/digitalnega

sveta). Večina feminiziranih in oslabljenih »moških«, vključno z večino korporativnih tipov v obleki in kravati, bo v primeru boja za preživetje verjetno umrla prvi dan.

Izločanje upornikov: Spoštovanje resnične svobode, upor proti državi in velik pomen osebne odgovornosti ter posameznikovih pravic so lastnosti, ki jih s pomočjo epievgenične agende namenoma izločajo iz človeštva, saj so take lastnosti za vladajoči razred nezaželene. Lastnosti, ki jih z družbenim inženiringom gojijo za »novega človeka«, so krotkost, podrejenost »oblasti«, ponižnost, strah pred uporom proti normam ter prilagoditev v zameno za sprejemanje in zaščito.

Neofeminizem kot orodje za ohranitev suženjstva: Neofeminizem je program evgenike na osnovi nadzora uma, namenjen, da ustvari ubogljive sužnje in eliminira duhovno prebudjene posameznike, upornike in ljudi, ki razmišljajo s svojo glavo. Eden ključnih vidikov programa je vplivanje na večino žensk, da jih bodo privlačili samo »moški«, ki so najbolj primerni za ohranitev sistema suženjstva človeštva.

Mit o »moškemu privilegiju«: T. i. »moški privilegij« je neofeministična zamisel, da imamo moški zgolj zaradi spola različne družbene privilegije. Nekaj statistik: moški predstavljajo 97 % smrti v spopadih, 76 % žrtev umorov, 93 % smrti ter nesreč v industriji in 80 % žrtev samomorov; samo 16 % moških dobi po ločitvi pravico skrbništva otrok. Ženske so zaslužne za več kot 80 % potrošnje, predstavljajo 54 % volivcev in 60 % prejemnikov denarne socialne pomoči; po drugi strani predstavljajo moški 80 % delovne sile v infrastrukturi, 90 % inovatorjev ter izumiteljev in 65 % davkoplačevalcev. »Moški privilegij«?

Moški, ki slepo izvršujejo ukaze, in ženske: Večina ljudi, ki slepo izvršujejo ukaze, je moških. Moški, ki slepo izvršujejo ukaze, ustvarjajo temni novi svetovni red, ženske pa so tiste, ki jih pri tem dosledno podpirajo. Koliko žensk podpira njihovo početje? Koliko žena, mater, sester in hčera bi še naprej odobravalo nemoralno ravnanje moških, ki slepo izvršujejo ukaze, če bi se zbudile in spoznale, da z njim ustvarjajo sistem suženjstva?

Neavtentične ženske so že od nekdanjih, tako med vojnami kot po njih, na strani osvajalcev, tiranov in ljudi, ki dominirajo. Pogojene ženske se vedno zgrinjajo na stran zmagovalca – tistega, ki trenutno nadzoruje sredstva. Gre za zgodovinski vzorec, ki se ponavlja že tisoče let.

Androginija: Še ena taktika neofeministične epievgenične agende je namerna androgenizacija družbe, kar počasi homogenizira in postopoma spodkopava značilnosti obeh spolov. Ko postaneta spola in spolne vloge enkrat izkrivljene in prepletene, postanejo močni moški in

ženske, ki si delijo trdne družinske vezi, ogrožena vrsta. Posledica razpada družinske dinamike med moškimi in ženskami je, da postane celotna družba šibka. Z roko v roki z androgenizacijo poteka feminizacija moških, ženske pa so pogojene, da jih taka vrsta »moških« privlači.

Negativen vpliv družabnih omrežij: Družabna omrežja nadaljujejo agendo ustvarjanja ločnic med moškimi in ženskami. Mnogo pogojenih žensk uporablja družabna omrežja kot orodje za zbiranje moških – da bi ugotovile, koliko pozornosti lahko pritegnejo in kaj vse bi zanje naredili. Moške pogosto vidijo kot blago na spisku za trgovino in družabna omrežja kot nakupovalno središče. Družabna omrežja uničujejo pristno družbeno interakcijo in spodbujajo nesramnost. Zakaj bi se obnašal prijazno, ko pa lahko v virtualnem svetu odneseš celo glavo, ne glede na to, kaj objaviš?

Milenijke: Milenijke (ženske, rojene po letu 1980) so večinoma »vzgajali« državni izobraževalni sistem, pop kultura in televizija. Ti sistemi so jih pogojili, da se obnašajo brezpogojno, narcisoidno, nepremišljeno, samovšečno in ubogljivo. Milenijke sprejmejo velike količine televizijskega programiranja, uživajo strupeno gensko spremenjeno hrano, so obsedene z eskapizmom, se znajo pogovarjati le o nepomembnih temah in izražajo veliko pomanjkanje skrbi oz. zanimanja za resnične probleme. Take »ženske« so mokre sanje družbenih inženirjev. Zavest milenijk od rojstva naprej programira država, zahvala za to pa gre samovšečnosti generacije njihovih staršev – generacije, ki je večinoma popolnoma predala svobodo, opustila zdravje in hrano za »udobje«; zamenjala duhovne in moralne vrednote za tiste, ki jih dobi od situacijskih komedij, in dala otroke korporatizirani državi, kjer so jim um kot glino preoblikovali v neavtentične moške in ženske.

Neopuritanstvo: Verski fundamentalizem v zahodno kulturo počasi uvaja versko puritansko mentaliteto. Verski fanatiki demonizirajo soglasne spolne odnose med odraslimi in ljudi posiljujejo z zamisljo, da je normalna človeška spolnost »grešna« ali celo »zla«. Ljudi skušajo prepričati, da so obsedeni s seksom, v resnici pa so obsedeni z zamisljo o seksu, ne s samim dejanjem. Vzrok za to je stopnja zatiranja spolnosti v kulturi. V vseh zahodnih kulturah je spolnost trenutno najbolj zatirana v zgodovini in ta dinamika postaja zaradi vpliva neopuritanske ideologije vse hujša. Cilj kulturnega inženiringa je demonizacija zdravega odnosa do spolnosti in zmanjšanje števila prebivalstva s pomočjo prostovoljne abstinence.

Mit o »kulturi zapeljevanja«: Krščanski fanatiki pod nadzorom uma širijo zamisel, da se v družbi hitro širi »kultura zapeljevanja«, tj. avanture za eno noč, priložnostni seks in vzdušje promiskuitete. »Kultura zapeljevanja« je izum družbenega in verskega inženiringa, da bi versko usmerjene ljudi prepričali, da jih puritanska ideologija ščiti pred domnevno divjo kulturo, obsedeno s seksom.

Zmota o »kulturi posilstev«: T. i. »kultura posilstev« je izmišljena psihološka operacija, ki v resnici ne obstaja. To ne pomeni, da posilstvo ni izredno hudo kaznivo dejanje in nasploh problem v družbi. A trditev, da obstaja formalno upravičena »kultura« posilstev, je absurda. Če obstaja kjerkoli institucionalizirano sprejemanje posilstva, potem je to v zaporih, kjer pride do največ posilstev MOŠKIH v ZDA. Mit o »kulturi posilstev« promovirajo družbeni inženirji, da bi ustvarili strah pred drugimi ljudmi (»Vsak moški je potencialen posiljevalec.«) in tako še bolj ločili spola.

Prevara z AIDS-om: HIV ni povzročitelj AIDS-a. AIDS je bolezen, ki jo povzročata napačna prehrana in življenjski slog. Za HIV ne obstaja test – obstaja le test za protitelesa, za katerega lahko da pozitiven rezultat več kot 60 bolezni. Luc Montagnier, ki naj bi skupaj z Robertom Gallom HIV odkril, je javno povedal, da ne verjame več, da je povzročitelj AIDS-a HIV in da je to bolezen mogoče pozdraviti s prehrano. AIDS so primarno uporabili kot epievgenično taktiko zastrahovanja, da so se ljudje seksa začeli bati, saj naj bi šlo za »spolno prenosljivo bolezen, zaradi katere lahko umreš«. Abstinenca vedno upočasni rast prebivalstva, kar izvajalcem evgenike omogoča, da obdržijo številke pod nadzorom.

Japonska kriza intimnosti: Japonska doživlja epidemijo krize intimnosti in tam beležijo najhitrejši upad števila prebivalcev na svetu. Skoraj polovica japonskega prebivalstva trdi, da ni več zainteresirana za kakršnokoli spolno interakcijo. Razlog za to je uničen spolni nagon pri obeh spolih zaradi izjemno nizke ravni testosterona. Japonska je za družbene inženirje testno področje za agendo depopulacije. Nekaj statistik: 50 % ljudi med 16. in 49. letom v zadnjem mesecu ni imelo spolnih odnosov; 27 % moških in 23 % žensk ni zainteresiranih za kakršnokoli spolni odnos; 61 % moških in 49 % žensk med 18. in 34. letom ni v romantičnem razmerju; 36 % moških in 39 % žensk med 18. in 34. letom še ni imelo spolnih odnosov.

Vzpon aseksualnosti: Aseksualci oz. nespolneži so ljudje, ki do nikogar ne čutijo spolne privlačnosti. Za aseksualnost je značilna popolna nezainteresiranost za kakršnokoli spolno vedênje. Gre za fizično oz. psihološko motnjo in za še eno posledico družbenega inženiringa ter nizke ravni testosterona pri obeh spolih.

Seksodus: Izraz »seksodus« označuje gibanje, ko (zlasti mladi) moški, ki so prepoznali vseprisotno nesprejemljivo obnašanje pogojene ženske, obupajo nad vsemi ženskami in ne iščejo več razmerij z njimi. Gre za odziv in kratkoročen obrambni mehanizem moških, ki so spoznali, da obstaja velik problem, vendar še niso prišli do njegovega vzroka, ki je družbeni inženiring.

Upad števila rojstev: Da bi število prebivalstva ostalo stabilno, mora rodnost znašati 2,1. Rodnost v ZDA je leta 2016 znašala 1,86 in hitro pada. Število rojstev zaradi uspeha epievgenične agende iz leta v leto v vseh zahodnih industrializiranih državah pada in v prihodnje bo verjetno padalo še naprej in še hitreje.

Mizandrija: Vedno hitrejši vzpon radikalnega neofeminizma prinaša odkrito mizandrijo, tj. odkrito izkazovanje prezira in sovraštva do moških zgolj zaradi spola. Mizandrija je odkrita oblika predsodkov in predstavlja neupravičeno diskriminacijo, ki se v družbi vedno bolj oprijema. Moške v medijih in na televiziji stalno prikazujejo kot štoraste idiote. Vedno več feministk zavzema radikalno bojvito stališče do moških; prihaja celo do sovražnih napadov na fante.

»Strupena moškost«: Neofeminizem skuša abnormalizirati in demonizirati naravne moške lastnosti in obnašanje. Ta taktika manipulacije npr. enači posedovanje strelnega orožja z nasiljem in normalno ter zdravo zanimanje za seks s spolno agresijo. T. i. »strupena moškost« je način, s katerim neofeministke izražajo zamisel, da je »slabo biti moški«.

Izobčenje iz družbe: Večina »moških« se noče postaviti po robu pogojenim ženskam ter jih soočiti z nesprijemljivim obnašanjem in zmotami, ki so jih sprejele, saj nočejo, da bi jih izobčile iz družbe ali jim odrekle spolne odnose.

Politična korektnost: Politična korektnost je metoda za omejevanje svobode govora. Mnogo žensk je neofeministična agenda pogojala, da cenzurirajo ljudi okrog sebe, da ne bi govorili o vprašanih, povezanih s spoloma, in o drugih pomembnih političnih temah. Neofeministična agenda je pogojala tudi moške, da cenzurirajo sami sebe, saj se bojijo, da jih bodo ženske v nasprotnem primeru izobčile iz družbe.

PREPOROD BOGINJE – REŠITVE ZA PREMOSTITEV RAZKORAKA MED SPOLOMA

Človeška »narava«: Človeška »narava« ni niti dobra niti slaba. Človeka je mogoče sprogramirati, tako kot računalnik. Človek deluje po istem principu kot računalnik – če grejo smeti v njega (v obliki vzgoje), pridejo smeti tudi iz njega (v obliki obnašanja). Če ima človek slab format datotečnega sistema (pogoji v formativnih (prvih šestih) letih življenja), slab operacijski sistem (kultura) in slabe programe (zmotna ali trdna dogmatska prepričanja oz. (lažne) religije), bo tudi izpis (obnašanje) na zaslonu (življenju) slabo. Obnašanje je torej v veliki meri odvisno od vzgoje

staršev oz. programiranja uma – kakovosti informacij, ki jih otrok vanj sprejme. Vprašanje je le, kdo otroke programira – ljudje, ki jim je zanje mar, ali ljudje, ki hočejo iz njih narediti sužnje? Pri tem so mišljene vse informacije, ki jih otrok dobi (zrak, voda, hrana in informacije o dogajanju na svetu). Tukaj vstopi v igro svobodna volja, saj se sami odločimo, kaj bomo sprejeli vase. Glede na trenutno stanje sveta so otroci po definiciji večinoma programirani s smetmi.

Izvajalci agende: Ljudje moramo razumeti, kdo izvaja neofeministično agendo. Gre za posameznike in skupine kot so fabiansko društvo, inštitut Tavistock, obveščevalne agencije (zlasti CIA), Rimski klub, Rockefellerjeva fundacija, skupina Bilderberg, Svet za zunanje zadeve, Združeni narodi idr. Sem spadajo tudi kulturne religije, od kjer izvirajo prej omenjene smešne in zastarele zamisli o spolnosti. Religije sicer dajejo videz ločenosti, a v resnici vse delujejo za isti cilj. V ozadju religij so temni okultisti, katerih imena niso znana in ki o stvareh dejansko odločajo.

Okultokracija: V nasprotju z neofeministično propagando ne živimo v patriarhatu. Prav tako ne živimo v matriarhatu samo zato, ker so ženske pogojili, da pogojujejo moške in na njih vplivajo v smeri, naj ubogajo nadzorni sistem. Živimo v okultokraciji – družbi, ki ji prikrito vlada duhovniški razred temnih okultistov, ki uporablja napredno znanje o človeški psihi za nadzor uma nad nevedno populacijo. Okultokracijo sestavlja podskupina ljudi, ki verjamejo, da so vrednejši od ostalih in da bodo postali »bogovi« na Zemlji. Jedro njihove satanistične religije sta neobvladljiva ego in sebičnost. Ljudem so v glavo vcepili svoj egoistični sistem prepričanj, ki je zamenjal tradicionalne moralne vrednote in se zakoreninil povsod v kulturi.

Neofeminizem kot komunistična agenda: Socialisti in odkriti komunisti so že zdavnaj prevzeli šolski sistem ZDA. Komunizem prežema ameriški izobraževalni sistem in je v zadnjih nekaj generacijah postopno kulturno prevzel um mladine. V ZDA je prisotnih vseh deset načel komunističnega manifesta, zaradi česar so ZDA dejansko komunističen režim, pa vendar večina Američanov ne pozna definicije »komunizma«. Kulturni marksistični načrt za prikrito vojno proti ZDA je zasnoval možganski trust frankfurtske šole pod vodstvom italijanskega komuniste Antonia Gramscija. Ker je Gramsci ugotovil, da ZDA ne bo lahko prevzeti od zunaj, je skoval načrt, da se jih postopoma oslabi tako, da se infiltrira v ameriške institucije in ustvari probleme, ki bodo družbo razdvojili. To bo na dolgi rok razdelilo spola in uničilo družinsko dinamiko v družbi (družinske vezi med moškimi in ženskami), kar bo tlakovalo pot prevzemu »Partije«.

Neofeminizem kot satanistična agenda: Neofeminizem je v svojem jedru satanistična agenda. Evgenika je eno od glavnih štirih načel satanistične ideologije; ostala tri so sebičnost, moralni relativizem in družbeni darvinizem. Ena od pomembnih knjig te religije, *The Satanic Witch* (*Satanistična čarovnica*), je priročnik o tem, kako zmanipulirati moške, da nasedejo ponudbam

prebrisane ženske. Knjiga se bere kot dnevnik sodobne neofeministične ženske. V uvodu piše: »*Satanistična čarovnica* je med drugim vodič po selektivnem razmnoževanju, priročnik za evgeniko.«

OBUDITEV SVETE ŽENSKOSTI

Izgubljeno načelo – skrb za resnico: Izgubljeno/Generativno načelo naravnega zakona je dinamika skrbi (za nekaj). Če imamo za nekaj skrb, postane tisto gonilo naših misli in dejanj. Skrb je največji generator kakovosti naše izkušnje, zato se to načelo imenuje »generativno načelo« (beseda »generativen« pride iz latinskega glagola *genere*, ki pomeni ustvariti). Tisto, za kar nam je dovolj mar, da podpremo z voljo, ustvarimo na svetu. Svet je tak, kakršen je, ker večini ljudi ni dovolj mar, da bi ga spremenili z dejanji, čeprav pravijo, da bi radi, da bi bile stvari drugačne. Večina ljudi je de facto satanistov, saj v mislih, čustvih in obnašanju poosebljajo satanistično ideologijo. To je razlog, zakaj je svet zapor.

Samospoštovanje: Angleška beseda za »samospoštovanje« (*self-respect*) pride iz latinske predpone *re*, ki pomeni ponovno, in latinskega glagola *spectare*, ki pomeni gledati/videti; »samospoštovanje« tako pomeni ponovno pogledati samega sebe. Pravo samospoštovanje pomeni, da opravimo notranje »temno« delo in da ponovno proučimo svoj pogled na svet, svoja čustva in svoje obnašanje. Človek se mora vprašati, kdo je in ali se ima resnično rad.

Odrekanje podpore ljudem, ki slepo izvršujejo ukaze: Ženske morajo stopiti v pomembno vlogo tistega, ki vpliva na moralnost. Eden od pomembnih načinov, kako to lahko storijo, je, da postavijo mejo in nehalo na kakršenkoli način podpirati moške, ki slepo izvršujejo ukaze. Ženske bi morale vsakega moškega, ki sprejme nemoralno službo, ki od njega zahteva, da začne izvajati nasilje ali prisilo, spodbujati, naj jo pusti in si poišče moralno. To, da je ženskam vseeno, od kje moški dobi denar, dokler jim ta zagotavlja udobje, je eden največjih problemov družbe. Če ne gre drugače, morajo ženske s takimi moškimi prekiniti razmerje. Seveda velja isto tudi v obratni smeri – tudi moški bi morali prekiniti razmerje z ženskami, ki imajo karkoli opraviti z državo.

Sveti zakon: Čustveno razmišljanje je ženska lastnost in pomaga skrbeti za tisto, kar je pravilno in resnično; logično in kritično razmišljanje sta moška lastnost in pomagata poiskati rešitve za tisto, kar je pravilno in resnično. Prebujena ženska (in moški) uravnovesi obe modalnosti zavesti. Sveti zakon je volja na osnovi ljubezni, kar pomeni, da če hočemo uporabiti sveto moško načelo volje (pravilnega delovanja), mora le-to sloneti na skrbi oz. ljubezni – sveta ženskost torej porodi sveto moškost.

Zavestna vzgoja: Najpomembnejši del rešitve je zavestna vzgoja otrok. Nikoli pred otroci ne olepšavajte resnice. Učite jih resnico od malih nog in ne skušajte jih zaščititi pred realnostjo. Govorite jim jasno in preprosto in bodo razumeli. Otroci so bolj odporni, kot si mislite. Do njih bodite iskreni, hranite jih z zdravo hrano in naj bodo aktivni. Vzgojite jih v močna bitja, ki se bodo (tudi fizično) uprla nemoralnemu sistemu. Staršem, ki je vseeno za svobodo, ni mar za otroke.

Prebuditev svete moškosti: Pri obeh spolih (zlasti pri ženskah) se mora prebuditi dinamika svete moškosti. Več žensk se mora upreti in podpreti legitimen upor.

Upor pomeni zmago: Človeštvo se mora zbuditi in spregledati manipulacijo ter se ji upreti na vseh področjih. Žrtvam manipulacije je izredno težko poslušati informacije o okultni agendi, vendar ko človek cilje in metode epievgenične agende enkrat prepozna, se zbudi in spregleda programiranje. Človeštvo se mora prav tako naučiti reči izgubljeno besedo – »ne«. Beseda »ne« je najmočnejša beseda v vesolju. Ko izrečemo besedo »ne«, dobimo nazaj svojo moč in vse svoje naravne pravice.

Raziskovalci, ki se ukvarjajo z opisanimi temami: Camille Paglia (knjiga *Sexual Personae*), Christina Hoff Sommers, Christopher Hitchens, Gary Allen (knjiga *Non Dare Call It Conspiracy*), Janice Fiamengo, Jim Keith (knjiga *Mass Control: Engineering Human Consciousness*), John Coleman (knjiga *The Tavistock Institute of Human Relations*) in Stefan Molyneux.

Veliko delo: Pravo veliko delo pomeni, da pomagamo ljudem spoznati, da s tem, ko podpirajo in odobravajo legitimnost »oblasti« in vlade, podpirajo in odobravajo legitimnost suženjstva in da so zato nemoralni. Gre za to, da jih prepričamo, da opustijo lažne religije – nevarna in dogmatska prepričanja, ki zadržujejo napredovanje zavesti, tako da ovirajo sprejemanje resnice in naravnega zakona.

Žal smo navezani na ljudi, ki so neozaveščeni in nezavedni. Čeprav je to težko slišati, si resničnost delimo in vse čaka ista družbena usoda. Če hočemo svet spremeniti na bolje brez kaosa in obsežne družbene katastrofe, moramo opraviti veliko delo in prebuditi žive mrličke, saj njihova nevednost vpliva na našo svobodo.

Preporod boginje: Nesveta ženskost je trenutno vrhovni vladar sveta. Vendar če ženske kot celota v sebi ponovno obudijo sveto ženskost (načelo skrbi za nekaj), lahko popolnoma transformirajo skupno zavest človeštva. Usoda človeštva je v ženskih rokah.